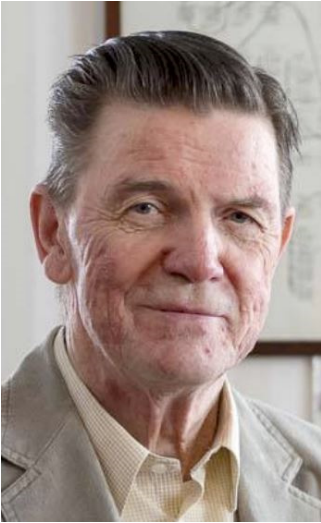

Pentti Erkkilä 2.4.1937 - 5.4.2018

Pentti Juho Erkkilä syntyi Lapuan Haapakoskella 2.4.1937. Vanhemmat Juho ja Meimi os. Nyrhilä olivat maanviljelijöitä. Lapsia syntyi kaikkiaan viisi: Irene (kuoli vauvana), Armi, Matti, Pentti ja Marketta. Vuorenkallion metsät tulivat tutuiksi leikkipaikkoina ja työnteokoakin isossa talossa riitti. Hevosista hän ei myöhemmällä iällä jaksanut enää innostua, vaikka molemmat tyttäret hevosia harrastivat. Oli kuulemma saanut hevosista tarpeekseen työn merkeissä jo lapsena.

Sota-aikana taloon majoitettiin paljon evakkoja. Myös sotavankeja oli renkeinä ja yksi heistä tuli ilmeisesti aika läheiseksikin ajan mittaan. Pentti monesti kertoi tarinaa, kuinka sotavankien palauttamisen aikaan talossa murehdittiin rengin kohtaloa ja oltiin tyytyväisiä, kun viime hetkellä, kun vangit oli jo lastattu junaan, tuli lupa pitää vanki vielä vähän aikaa ja renki kiipesi helpottuneena alas vaunusta. Palautus piti toki myöhemmin hoitaa ja yhteyksiä luvattiin pitää puolin ja toisin, kun vanki lähti tuliaispakaasien kanssa junaan. Sen jälkeen hänestä ei kuultu mitään, tuskin pääsi enää perhettään näkemään. Monia venäjänkielisiä fraaseja jäi näistä ajoista Pentin kieleen elämään.

Pentti lähti opiskelemaan oikeustiedettä Helsinkiin päästyään vuonna 1957 ylioppilaaksi Lapuan yhteislyseosta Laudaturin papereilla. Jo opiskeluvuosina Pentti pääsi toteuttamaan haavettaan maailmanmatkailusta lähtiessään syventämään ruotsinkielen taitoaan Ruotsiin lasitehtaalle. Oikeustieteen kandidaatiksi hän valmistui vuonna 1964.

Ensimmäinen virka Kokemäen Tuomiokunnassa oli jäänyt Pentille mieleen mieluisana ja tärkeänä merkki-paaluna. Ura Vaasan Hovioikeudessa avautui jo vuonna 1965, jolloin Pentti muutti Vaasaan ja avioitui puolisonsa Marian kanssa vuotta myöhemmin. Vaiheikkaan ajanjakson aikana perhe kasvoi kaksosilla vuonna 1968 ja Pentin vanhemmat siunattiin haudan lepoon, ensin äiti Meimi vuonna -71 ja vain pari vuotta myöhemmin isä Juho.

Hovioikeudessa Pentti hoiti useita eri virkoja, joista viimeisimpänä hovioikeuden yp viskaalin virka. Samaan aikaan hän toimi asianajajana hoitaen erilaisia toimeksiantoja riita-asioissa ja sopimusoikeudellisissa asioissa. Vuonna 1976 Pentti valittiin vanhan kotipaikkakuntansa, Lapuan, Tuomiokunnassa avautuneeseen tuomarin virkaan. Tuomioiden pituuksia määrätessään hän muisteli käyttäneensä uransa aikana koko skaalaa lain sallimista lievimmistä tuomioista maksimirangaistuksiin. Asianajajien keskuudessa hän oli arvostettu ja hänen toimintaansa pidettiin reiluna ja johdonmukaisena. Eräs asianajaja muisteli, että oli suuri merkitys, jäikö rattijuopumuksesta kiinni Nurmon vai Lapuan alueella. Lapualla tuomio oli huomattavasti ankarampi.

13.4.1976 tapahtuneeseen Lapuan patruunatehtaan räjähdykseen liittyvät oikeudenkäynnit olivat merkittävä ammatillinen saavutus, josta hänet myöhemmin palkittiin Suomen Valkoisen Ruusun Ritarikunnan kunniamerkillä, joka on isänmaan palveluksessa ansioituneelle kansalaiselle myönnettävä tunnustus huomattavista ansioista.

Perheen kolmas lapsi syntyi itsenäisyyspäivänä vuonna 1976. Lapualle keskustan tuntumaan joen rannalle rakentuneeseen omakotitaloon päästiin muuttamaan vuonna -79.

Perheen neljäs lapsi syntyi -81. Pentti Erkkilä toimi lopulta Laamannin arvonimellä Lapuan tuomiokunnan viimeisenä kihlakunnan tuomarina, ennen Lapuan ja Alavuden tuomiopiirin yhdistämistä Kauhavan käräjäoikeuden tuomiopiiriin vuonna 2004.

Pentti oli aktiivisesti mukana Rotary -toiminnassa, jonka kautta perheessämme oli useita vaihto-oppilaita. Vaativan työn vastapainona ja vielä eläkkeellä ollessa Pentti nautti luonnossa liikkumisesta metsätöissä, hiihtäen ja marjastaen. Myös mm. sukuasiat, historia, hirviporukka ja Osuuspankin hallitustoiminta olivat kiinnostavia harrastuksia. Työelämässä hän teki pitkää päivää, mutta töiden jälkeen riitti vielä viitseliäisyyttä kuljetella jälkikasvua naapuripaikkakunnille harrastuksiin tai lähteä huvilalle ulkoaskareisiin. Myös moniin tapahtumiin ja kulttuurin pariin lähdettiin ja usein pääsimme mukaan. Käytiin mm. vanhojen autojen retkeilyajoissa ja erävaelluksilla.

Eläkevuosina Pentti matkaili paljon, elämyksiä olivat niin Karibian purjehdus, jokilaivaristeily Ranskassa, vaellus Madeiralla kuin safari Etelä-Afrikassa. Lapissa hän kävi hiihtelemässä paljon aivan viimeisiin vuosiin asti.

Ahkeruus ja suoraselkäisyys olivat johtotähtinä kaikessa toiminnassa. Saamattomuus, pöyhkeily, itsesääli ja typeryys taas saivat Pentin verenpaineen nousemaan. Ääntä hän korotti harvoin, auktoriteetti oli ennemminkin luontaista. Sitä kunnioittivat myös eläimet; riehakas koiranpentu kirmaili ja hyppi ensivierailulla muita ihmisiä päin, mutta Pentin huomattessaan hidasti ja ryömi viimeiset metrit hänen jalkoihinsa makamaan, vaikka Pentti ei tehnyt muuta kuin seiso hiljaa ja katsoi koiran riekkumista hiukan paheksuen.

Pentiltä oppi olemaan kiinnostunut monista eri aihealueista. Kotiin hän kantoi kirjallisuutta niin kulttuurin, oikeustieteen, talouden, luonnon, maailmanpolitiikan, kuin monien muidenkin aiheiden tiimoilta ja näistä keskusteltiin lapsesta saakka. Kiireenkin keskellä oli aikaa jutella ja Pentiltä löytyi aina näkemystä. Opiskeluun, haasteisiin tarttumiseen ja omien mielipiteiden muodostamiseen kannustettiin. Isän mukana lähti valtavasti elämänviisautta. Moneen kertaan on käynyt mielessä, että pitääpä kysyä isän mielipide tästä, ennenkuin on muistanut, että tästä eteenpäin on luotettava jo saatuihin oppeihin.

Lapset